

Pro Justitia

Wzawiązku z P.V.
204 z dn. 22. 6. 45r.
jak również z P.V.
208 z dnia 23. 6. 45r.
obydwa Hinkeus.

Dotyczy
nieznanych (pochodzących z Niemiec)

Przedmiot:
Kimi tego traktowania więźniów

Zernanie:
Zernbaum Heleny
nar. polskiej
urodz. w Warszawie
dn. 15. 9. 1912 r.
zam. ul. du. Progres
221 w Schaerbeek

Tysiąc dwieście czterdziestego piątego roku
czterdziestego trzeciego czerwca o 18 godzinie
ja Hinkeus Marcin, główny komisarz Berpi-
czenstwa Ławistowskiego, szef policji sądowiczej,
pomocnik Audytora generalnego, przeszedł nam
naszego inspektora, Helmut Adelin, który nam
oświadczył po francusku:

Tego dnia 23. 6. 1945 r. o 15ej godz. przeszedł nam
wymieniona Zernbaum Helena, narodowości polskiej,
urodz. w Warszawie dn. 15. 9. 1912 r. zam. rue du
Progres 221 w Schaerbeek, która mi oświadczyła
po francusku: Na początku roku 1943, zostałam
zaaresztowana przez agentów Gestapo na aleji Louise
w Bouksei, wysłana do obozu koncentracyjnego
w Malines, skąd, w kilka dni później, zostałam
wywieziona do Niemiec. Byłam do obozu do
Birkenau a stamtąd odbyłam tą samą drogą
co moja towarzyszka niedoli p. Kupfermine
Chana. Byłam na bloku 10 w obozie Auschwitz
i potwierdzam we wszystkich punktach oświadczenie
które ona złożyła i z którym Jan mnie zapoznał.
Na bloku 10ym, miałam to samo secrenie
co p. Neyman Tola, przez profesora Glamberta,
cierpiam te same męczarnie co ona i cierpię
jeszcze do dzisiaj. Zwrot jej zernanie, które
Jan mi przedstawił, jest dokładne i potwierdzam
go we wszystkich punktach.

W pięciu czy sześciu tygodniach choroby, której

48

się, nabawiłam uskuteczonych strychnynowych kastryków, amuzerom
byłam do bieżącej pracy w Kommando. Ostrychnynowałyśmy 250 gr.
chleba i litr rupy dziennie.

W ciągu roku 1944, zostałam uwięzioną do obozu Ravensburg,
gdzie cierpialiśmy najsilniej. Nie było tam ani higieny, ani
lekarstw ani opieki lekarskiej. Niekiedy przez cały dzień nie
ostrychnynowałyśmy pożywienia. Nie było ciepła, spalaliśmy na
deskach bez przykrycia. Ostrychnynowałyśmy kawałek chleba, czasem
rupę lub ciepłą wodę, lecz nie każdego dnia.

Przyjmowałyśmy bity przez S.S. lub kobiety z S.S. Żywność i komarki
siedzieli z sobą; co więcej, nie było w ogóle W.C. i musieliśmy
zatrudniać nasre potrzeby fizjologiczne jedni przed drugimi, przed
S.S. lub przed innymi więźniami odbrani wężkiego. Kiedy ktoś
był bardzo chory i gdy spawiał się w szpitalu, który istniał w zesz.
dniu, ostrychnynowałyśmy w całym kastryku, po którym, w kilka minut
po śmierci naczelnika szpitala; jego cierpienia były skrócone.

Dnia 18 I 45 r. opuściłam Ravensburg i w wagonach bydlęcych
zostałam przewieziona do obozu Chalchow. Tam, rygor był bar.
dwo ostry. Przyjmowałyśmy bity przez S.S. i przez kobiety z S.S.
Stejaka Dawiska, kobieta dość wielka i chuda była specjalnie
200. Żadnego potędku w odżywianiu nie było: 100 do 125 gr.
chleba dziennie i ciepła woda, lecz nie codziennie. Tam porostałam
do 25 IV 1945 r. do daty naszego uwolnienia przez
Amerykanów. Próg byłam do Brukseli dn. 16 maja.

Archiwum, utworzone i podpisano.

Thinkius
Termentbaum

pisnia nieczytelny

Ogłaszamy, że Germania Kysfermine Chana, jakoter
Steyman Toli, p były przedmiotem naszego P.V. 204 i 208
z dnia 22 i 23 czerwca 1945.

Akt ten zawiera powyższe dane.

Za zgodności z oryginałem
elgr. Graniczne
Thinkius